

Even bijpraten en meekijken..... (16 Mei 2023, Rehoboth, Namibia)

Het is vandaag dinsdag 14 mei en we realiseren ons dat we over 4 weken al weer afscheid moeten nemen van onze vrienden (volwassenen én kinderen) in Rehoboth. We voelen ons hier erg thuis en dan is vertrekken juist iets waar je niet mee bezig bent, maar we weten ook wel dat we in Nederland weer snel zullen aarden bij familie en vrienden. Thuis voelen betekent niet dat alles 'gewoon' is in Rehoboth. Neem het weer bijvoorbeeld. Overdag een heerlijke temperatuur van ongeveer 30 graden, maar de ochtend begint fris met 8-10 graden. En het wordt 's nachts nog kouder, als tenminste de klimaatverandering ook hier niet zorgt voor een heel ander weertype.

Voor de mensen in blikjesdorp (Block E, foto 1) is de kou geen pretje met een huisje van golfplaat, vaak geen elektriciteit en nauwelijks warme kleding of dekens. 's Morgens zie je bijvoorbeeld kinderen lopen met een badhanddoek als 'jas'. Regelmatig ook met een doek om het hoofd maar dat is vanwege kiespijn of ontstoken amandelen (zie foto 3). Ook zie je mensen lopen met een bos stookhout op het hoofd, vaak heel veel kilometers ver weg gehaald (zie foto 2). Ook de ochtend-'devotion' bij Lighthouse is weliswaar geestelijk hartverwarmend, maar fysiek is het rillen (foto 4). Dus maar veel dansen op de praise-muziek uit de soundbox!

Gelukkig heeft een sponsor het deze week mogelijk gemaakt om voor alle Lighthouse kinderen (ca. 130!!) warme winterkleding aan te schaffen en een deken met een kussen. Voor de stafleden wel een enorme extra klus om alles op maat in te kopen, maar het is gelukt. Alles bij elkaar twee 'pick-ups' helemaal volgeladen! (zie foto 5).

Het tekort aan voedsel en kleding zorgt ervoor dat er ook veel gestolen wordt. Zo is bij twee stafleden recent hun hele huisje leeggehaald! Alles op slot houden, vaak met een extra traliedeur voor de gewone deur. Als we één keer per drie weken weekenddienst hebben (gewassen water geven, vissen voeren, etc.), zijn een paar bossen met sleutels dan ook nodig om overal in en bij te komen (zie foto 6).

Het werken met de kinderen is en blijft mooi om te doen. Op maandag aan het eind van de middag is er Jeugd. Na enthousiast zingen en een overdenking is het tijd voor sport en spel. Ook hier doet de ouderwetse stoelendans het altijd goed en geeft heel veel plezier (zie foto 1).

Deze week mocht ik twee keer een groep overnemen. Er stond rekenen op het programma en dat wordt op een speelse manier aangeleerd en lekker buiten. De kinderen deden fanatiek mee en dan blijkt rekenen ineens erg leuk te zijn (zie foto 2) "juf" Jenny had er ook lol in. En natuurlijk is er ook iedere dag een maaltijd; deze keer met de favoriet 'vetkoek'. (foto 3). Omdat de kokkin haar kniebanden heeft verrekt en afwezig was, waren er ook heel veel keukenuren voor Jenny en andere juffen. Dat was trouwens heel gezellig en goed voor de teamspirit.

Voor Jenny is het twee keer per week op school en huisbezoek gaan wel het meest indrukwekkend. Vooral de huisbezoeken maken iedere keer weer diepe indruk. Als je met eigen ogen de omstandigheden ziet waarin mensen wonen en kinderen opgroeien dan geeft dat een machteloos gevoel. Gelukkig is er het werk van Lighthouse waar kinderen even kind kunnen zijn, met liefde worden omringt en waar bijv. ouders op het land kunnen werken voor een voedselpakket (zie foto 4) . Misschien een druppel op een gloeiende plaat, maar wel een belangrijke druppel.

Het is een drukke tijd voor de Hope Garden. Verschillende wintergewassen (bieten, wortelen, uien en snijbiet) moeten worden ingezaaid of ingeplant. Daarnaast moeten er gewassen verzorgd en geoogst worden. Veelal is de kwaliteit best wel goed, maar de suikermais is in 2 dagen vrijwel volledig vernield door de stengelboorder, 2 (foto 1) helaas een veel voorkomend probleem in Afrika. Een deel van de tuinoogst wordt gebruikt in de Lighthouse keuken om een voedzame maaltijd te koken (zie foto 2). Een deel gaat als donatie naar twee bejaardentehuizen en we proberen een deel te verkopen. De plaatselijke SPAR is een goede afnemer. Een opdracht van bijv. 30 zakken snijbiet (12-15 bladeren per zak) brengt ca. 6 euro (in totaal) op en vijf tuinmensen zijn daar een paar uur mee bezig om te oogsten en in te pakken (zie foto 3). Het voorbeeldje laat zien dat de Hope Garden en ook de Aquaponics farm (foto 4; visbakken ingepakt met glaswol om watertemperatuur hoog te houden)) geen commerciële doelstelling hebben, maar ook dat de gebruikelijke werkmethodes (en -inzet) nogal tijdrovend zijn. Beide projecten zijn echter vooral opgezet om praktisch ingestelde jongeren (lees: school was geen succes) gedurende een praktijkjaar voor te bereiden op een baan in Namibië i.p.v. een leven lang werk- en doelloos rondhangen met verleidingen als drank en drugs. Momenteel zijn er als een eerste opstart één meisje in de naaldwerkklass en drie jongens (18 – 20 jaar) in de tuin/aquaponics. Op foto 5 zie je dat Willem probeert om ook wat landbouwkundige achtergronden uit te leggen. De sfeer is altijd prima en we proberen op creatieve manieren praktijkvaardigheden en werkhouding aan te leren. Afgelopen week hebben bijv. de 10 tuinmensen (inclusief de 3 trainees) 2 teams gemaakt en de wedstrijd was om zo snel mogelijk, maar met behoud van kwaliteit elk ca. 500 koolplanten te planten. Op foto 6 zie je het eindresultaat met keurig ingeplante bedden. De ervaring met deze 4 trainees is trouwens erg positief en waarschijnlijk wederzijds!

